

Hà Nội, ngày 07 tháng 9 năm 2009

BÁO CÁO**Kết quả khảo sát, đánh giá tác động ảnh hưởng của việc
điều chỉnh địa giới hành chính đối với sự phát triển
kinh tế – xã hội của các địa phương**

Để có cơ sở thực tiễn cho việc đánh giá tác động ảnh hưởng của việc điều chỉnh địa giới hành chính đối với phát triển kinh tế – xã hội của các địa phương. Bộ Nội vụ đã tổ chức khảo sát điểm tại 07 đơn vị hành chính cấp huyện, 05 đơn vị hành chính cấp xã thuộc các tỉnh: Quảng Ninh, Quảng Nam, Gia Lai, Kiên Giang và thành phố Cần Thơ đã được Chính phủ ban hành Nghị định về điều chỉnh địa giới hành chính trong những năm gần đây.

Tổng hợp báo cáo đánh giá tác động của các địa phương và phiếu ghi ý kiến cá nhân của 215 cán bộ, công chức, người dân các địa phương, Bộ Nội vụ báo cáo kết quả khảo sát làm phụ lục bổ sung cho Báo cáo trình Thủ tướng Chính phủ số 521/BC-BNV ngày 02/3/2009 của Bộ Nội vụ như sau:

I. LÝ DO ĐỀ NGHỊ ĐIỀU CHỈNH ĐỊA GIỚI HÀNH CHÍNH

Lý do dẫn đến việc các địa phương đề nghị điều chỉnh địa giới hành chính cấp huyện, cấp xã trong thời gian qua rất đa dạng, song tựu chung là:

1. Do các đơn vị hành chính có quy mô về diện tích tự nhiên, dân số lớn, địa hình phức tạp, bị chia cắt bởi nhiều núi cao hiểm trở, suối sâu, sông lớn.

Một số địa phương gặp nhiều vấn đề xã hội bức xúc cần phải điều chỉnh để có quy mô diện tích, dân số phù hợp tạo điều kiện thuận lợi cho việc chỉ đạo giải quyết, như: hoạt động của các tà đạo, truyền đạo trái phép, bạo phản động tuyên truyền kích động phá hoại chính quyền, phá hoại sản xuất của nhân dân, đa dạng về cơ cấu dân tộc, tôn giáo trên địa bàn... Vì vậy, với bộ máy cán bộ theo đơn vị hành chính hiện tại vượt quá khả năng, năng lực kiểm soát, quản lý điều hành hoạt động mọi mặt kinh tế – xã hội.

Một số địa phương có những đặc thù riêng, như: sự khác biệt về phong tục tập quán trong sản xuất cũng như sinh hoạt văn hoá cộng đồng, cơ cấu kinh tế đặc thù giữa các vùng (khu vực) và tình trạng chậm phát triển của cơ sở hạ tầng, nhất là đường giao thông, phương tiện truyền thông nên người dân ở các thôn, bản xa trung tâm xã, xã xa trung tâm huyện gặp rất nhiều khó khăn trong việc đi lại, quan hệ giao dịch với chính quyền các cấp, và ngược lại sự sâu sát cơ sở của chính quyền các cấp, nhất là chính quyền cơ sở rất hạn chế. Do vậy, nhiều địa phương đã đề nghị được điều chỉnh địa giới hành chính để thiết lập đơn vị hành chính huyện, xã có quy mô phù hợp với điều kiện, năng lực quản lý thực tiễn.

2. Điều chỉnh địa giới hành chính để thành lập đơn vị hành chính mới chủ yếu nhằm đảm bảo từng bước thực hiện quy hoạch tổng thể phát triển các đô thị, phù hợp với tính chất và trình độ đô thị hoá các vùng, miền trong cả nước.

Lý do này phần lớn tập trung ở những khu vực có tính chất đô thị hóa tập trung cao như dân số đông, mật độ dân cao, nguồn thu từ phi nông nghiệp chiếm tới 70% tổng thu ngân sách của địa phương, tỷ lệ lao động phi nông nghiệp trong khu vực nội thị trên 70%, cơ sở hạ tầng phát triển; là các đầu mối giao thông lớn, trung tâm thương mại, công nghiệp hoặc du lịch, dịch vụ có ảnh hưởng lan tỏa cho cả vùng; tốc độ đô thị hóa nhanh. Yêu cầu nâng cấp quản lý và tổ chức bộ máy quản lý phù hợp với sự phát triển của đô thị là cần thiết và đáp ứng yêu cầu quản lý, thực tế phát triển.

Ngoài ra, còn tập trung ở các đơn vị hành chính có nhiều cơ quan nhà nước, doanh nghiệp, công ty đóng trên địa bàn, dân số đông, cơ sở hạ tầng đã và đang được đầu tư xây dựng; cùng với quy hoạch phát triển chung của đô thị, quá trình đô thị hóa diễn ra nhanh, nảy sinh nhiều vấn đề quá tải trong công tác quản lý hành chính, đất đai, xây dựng, nhân hộ khẩu, đặc biệt quản lý đô thị, quy hoạch, xây dựng; tạo điều kiện đẩy nhanh tốc độ phát triển kinh tế - xã hội, chuyển dịch cơ cấu kinh tế, thu hút các nguồn lực để đầu tư phát triển đô thị, mở mang thương mại dịch vụ, du lịch, xây dựng cơ sở hạ tầng, kỹ thuật...

3. Việc điều chỉnh địa giới hành chính để thành lập đơn vị hành chính mới là để đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội; để được hưởng đầu tư của Nhà nước; tăng sức hút của địa phương về đầu tư.

4. Do muốn trở lại đơn vị hành chính trước đây: Trong lịch sử đã từng là 2 hoặc 3 huyện hoặc xã độc lập được sáp nhập lại, nay nhân dân có nguyện vọng tái lập đơn vị hành chính trước đây.

Ngoài ra, do hiện nay chưa có hệ thống văn bản đầy đủ, đồng bộ phù hợp với thực tế làm cơ sở pháp lý cho việc điều chỉnh địa giới hành chính và cơ chế phân bổ nguồn lực công chủ yếu theo số lượng đơn vị hành chính nên xu hướng muốn có nhiều đơn vị hành chính là xu hướng chung.

II. TÁC ĐỘNG CỦA VIỆC ĐIỀU CHỈNH ĐỊA GIỚI HÀNH CHÍNH ĐỐI VỚI SỰ PHÁT TRIỂN KINH TẾ - XÃ HỘI CỦA CÁC ĐỊA PHƯƠNG

• 1. Nhận định chung

Đối với các đơn vị hành chính mới, nhờ làm tốt công tác tổ chức bộ máy, cán bộ nên công tác quản lý của chính quyền được thuận lợi hơn, cán bộ được gần dân, sát dân hơn và các quan hệ giao dịch dân sự của nhân dân với chính quyền các cấp được thuận lợi hơn. Các địa phương mới được thành lập có nhiều cơ hội được tăng cường đầu tư từ ngân sách cấp trên để xây dựng cơ sở hạ tầng và phát triển kinh tế, cải thiện đời sống mọi mặt của nhân dân, như: xây dựng trường học mới, trạm y tế mới,...; có nhiều cơ hội để tiếp cận, thu hút các nguồn vốn đầu tư từ các tổ chức, doanh nghiệp, cá nhân.

Bên cạnh những ưu điểm nêu trên, việc thành lập nhiều đơn vị hành chính mới làm cho bộ máy hành chính trở nên công kênh, tăng về số lượng cán bộ, công chức; đầu tư xây dựng trụ sở làm việc mới gây tốn kém ngân sách nhà nước. Trong

điều kiện cơ sở vật chất, điều kiện làm việc ban đầu của đơn vị hành chính mới chưa có điều kiện đầu tư đồng bộ sẽ hạn chế hiệu quả hoạt động của cả hệ thống chính trị. Đối với những địa phương miền núi, vùng cao có hiện trạng đội ngũ cán bộ, công chức thiếu, yếu, khi chia ra sẽ thiếu, yếu hơn, đặt ra yêu cầu lớn về chi phí đào tạo, bồi dưỡng cán bộ, công chức. Thống kê từ năm 2006 – 2008, kinh phí hỗ trợ cho chi đầu tư và chi thường xuyên từ ngân sách Trung ương cho các đơn vị hành chính cấp huyện (13 huyện, 3 thị xã và 1 quận) là 96 tỷ đồng, ngân sách địa phương hỗ trợ là 345 tỷ đồng; biên chế tăng thêm đơn vị hành chính cấp huyện là 1.343 biên chế, cho cấp xã (35 xã, 110 phường và 32 thị trấn) là 3.717 biên chế.

2. Tác động của chia tách đơn vị hành chính tới phát triển kinh tế địa phương:

Các kết quả điều tra đều cho rằng các địa phương sau khi có điều chỉnh địa giới hành chính đều có sự tăng trưởng về kinh tế. Tuy nhiên, có sự tăng trưởng không đồng đều giữa các địa phương, các vùng miền trong cả nước; có những địa phương sau khi được chia ra thì đơn vị hành chính mới có tốc độ tăng trưởng cao hơn đơn vị cũ, đây là sự tăng trưởng không đồng đều khá phổ biến ở những đơn vị hành chính cũ và mới sau khi được điều chỉnh, thể hiện ở một số lĩnh vực chủ yếu sau:

- Khả năng tiếp cận và thu hút các nguồn vốn đầu tư của địa phương tăng lên. Phần lớn (85%) số người được hỏi cho rằng nhận định trên là đúng; trái lại một số ít cho rằng việc thu hút các nguồn vốn đầu tư của địa phương tăng lên là do chính sách khuyến khích phát triển kinh tế tư nhân, chính sách phát triển doanh nghiệp được chú trọng không liên quan nhiều đến việc chia tách đơn vị hành chính.

- Sau khi chia tách đơn vị hành chính thì cơ sở hạ tầng được xây dựng tốt hơn, hiện đại hơn. Hầu hết ý kiến (91%) được hỏi đều đánh giá sau khi chia tách đơn vị hành chính việc xây dựng cơ sở hạ tầng kinh tế, kỹ thuật ở các địa phương đều có sự phát triển, số lượng các công trình được đầu tư xây dựng đều tăng, mặc dù mức độ phát triển còn tùy thuộc vào từng địa phương và việc xây dựng cũng tập trung chủ yếu ở các trung tâm đô thị mới. Qua báo cáo có thể thấy rằng các địa phương thường dành một khoản đầu tư lớn cho việc xây dựng cơ sở hạ tầng, đặc biệt là mạng lưới giao thông, trụ sở cơ quan nhà nước, các cơ sở giáo dục, y tế...

- Phân tích các báo cáo của địa phương cho thấy sau khi chia tách tất cả các đơn vị hành chính đều tăng về thu ngân sách, trong các nguồn thu này chủ yếu tập trung từ huy động đầu tư xây dựng cơ sở hạ tầng, đấu giá quyền sử dụng đất...; cùng với nguồn thu tăng lên, các địa phương cũng phải chi ngân sách nhiều hơn cho tổ chức bộ máy, xây dựng cơ sở hạ tầng... Như vậy, việc chia tách đơn vị hành chính đều làm tăng thu chi ngân sách nhưng không làm hạn chế tốc độ tăng trưởng kinh tế của địa phương (96% ý kiến đồng ý với quan điểm trên).

- Tác động đến các doanh nghiệp: Về sự phát triển của doanh nghiệp ở các địa phương sau khi chia tách là không đồng đều, một số nơi số lượng doanh nghiệp tăng khá mạnh, trong khi ở nơi khác số lượng không những không tăng mà còn giảm đi; các hoạt động sản xuất kinh doanh của doanh nghiệp cũng thuận lợi hơn so với trước khi chia tách do mối quan hệ giữa doanh nghiệp với bộ máy chính quyền địa phương được tốt hơn.

3. Tác động của chia tách đơn vị hành chính tới việc giải quyết các vấn đề xã hội tại địa phương.

Phần lớn các ý kiến đồng ý với việc sau khi chia tách đơn vị hành chính thì môi trường tự nhiên được quan tâm, bảo vệ tốt hơn; vấn đề bình đẳng giới được quan tâm hơn, các vấn đề về xoá đói, giảm nghèo, tình hình y tế, giáo dục tại địa phương đạt kết quả tốt hơn và các tệ nạn xã hội được cải thiện theo hướng ngày một giảm đi.

Tuy nhiên, giữa các địa phương thì các vấn đề về xã hội này cũng có sự khác nhau, đối với các địa phương có điều kiện địa lý, tự nhiên thuận lợi thì tốt hơn nhiều so với các địa phương thuộc khu vực vùng núi đi lại khó khăn, khả năng tiếp cận các chính sách xã hội của nhà nước còn nhiều hạn chế. Theo báo cáo của một số địa phương thuộc khu vực miền núi thì số lượng các trường, lớp học ở các cấp sau khi chia tách đơn vị hành chính tăng rất ít mà nguyên nhân chính là chưa được sự quan tâm đầu tư của chính quyền cấp trên và việc mở thêm các trường, lớp là căn cứ vào quy mô dân số mà không căn cứ vào số lượng đơn vị hành chính.

Vấn đề an ninh – trật tự tại các địa phương. Đối với một số đơn vị hành chính giáp biên, vùng núi, vùng xa, địa bàn phức tạp, phong tục tập quán khác nhau việc chia tách đơn vị hành chính giúp cho chính quyền tăng cường công tác bảo đảm an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội, công tác quản lý đường biên, chống buôn lậu, vượt biên trái phép... thực hiện tốt hơn. Tuy nhiên, ở một số đơn vị hành chính là đô thị sau khi được chia tách, thành lập mới hoặc nâng cấp tình hình an ninh trật tự có chiều hướng ngày càng phức tạp hơn do thu hút một lượng lớn lao động tự do đến địa bàn làm ăn sinh sống, các tệ nạn xã hội có chiều hướng gia tăng ảnh hưởng đến đời sống của người dân; sự hình thành các khu, cụm công nghiệp làm gia tăng tốc độ tăng dân số cơ học và ô nhiễm môi trường.

4. Tác động đến người dân:

Về thu nhập bình quân đầu người tại các địa phương có chia tách đơn vị hành chính nhìn chung đều tăng lên nhưng không đồng đều và có sự chênh lệch giữa các địa phương. Sau khi chia tách đơn vị hành chính thì về cơ bản đời sống của người dân không bị xáo trộn gì; chỉ một số ít (5%) cho rằng đời sống của nhân dân bị ảnh hưởng theo hướng xấu đi.

Về việc giải quyết thủ tục hành chính liên quan đến các tổ chức, cá nhân: Một số ít cho rằng (đối với các đơn vị hành chính mới do chia tách để thành lập mới, sáp nhập, mở rộng... đơn vị hành chính) gặp các khó khăn do việc phát sinh các chi phí liên quan đến việc thay đổi giấy tờ của cá nhân người dân và con dấu, địa chỉ cơ quan. Tuy nhiên, phần đông (có trên 80% ý kiến) cho rằng việc chia tách đơn vị hành chính không gây khó khăn gì đến việc giải quyết các thủ tục hành chính, đồng thời cũng tạo ra nhiều cơ hội cho người dân tham gia vào công việc quản lý nhà nước, xây dựng và hoạch định chính sách kinh tế – xã hội (khả năng người dân được tăng nhận thức về các chính sách, tham gia xây dựng chính sách...)

Việc quan tâm của người dân đến vấn đề chia tách đơn vị hành chính: Đa số (90%) người được hỏi cho rằng người dân luôn quan tâm đến chủ trương của Đảng và nhà nước về chia tách các đơn vị hành chính.

5. Tác động đến tổ chức bộ máy:

Hầu hết các địa phương có chia tách đều có sự tăng lên về số lượng các cơ quan hành chính, cơ quan Đảng, đoàn thể, cơ quan ngành dọc trung ương đóng tại địa phương... và sự tăng lên này đều ảnh hưởng không tốt đến mục tiêu cải cách hành chính vì chia tách sẽ làm cho bộ máy công kênh, tăng đầu mối quản lý, tăng bộ máy, biên chế, gây ra sự mất ổn định kéo dài cho tổ chức và hoạt động của bộ máy chính quyền.

6. Tác động của việc chia tách đơn vị hành chính đến năng lực bộ máy chính quyền địa phương trong quản lý nhà nước và phục vụ người dân:

Một số quan điểm cho rằng (khoảng 35%) năng lực bộ máy chính quyền địa phương trong quản lý nhà nước và phục vụ người dân bị giảm xuống do trong thời gian đầu chưa kịp kiện toàn tổ chức, bổ sung cán bộ, công chức. Tuy nhiên, số còn lại cho rằng chia tách đơn vị hành chính không ảnh hưởng gì, thậm chí còn làm cho hiệu quả quản lý nhà nước và phục vụ người dân của bộ máy chính quyền địa phương tốt hơn; khả năng phục vụ doanh nghiệp, các tổ chức hội, phi chính phủ, phục vụ người dân, của bộ máy chính quyền địa phương về cơ bản các ý kiến (chiếm khoảng trên 90%) đều cho rằng không bị ảnh hưởng. Như vậy, có thể nói tác động của chia tách đơn vị hành chính đối với năng lực bộ máy chính quyền địa phương trong quản lý nhà nước và phục vụ người dân ở cả 2 mặt tích cực và tiêu cực. Không thể phủ nhận là chia đơn vị hành chính làm cho quy mô đơn vị hành chính phù hợp với năng lực đội ngũ cán bộ, công chức nên dễ quản lý hơn, chính quyền có điều kiện gần dân, sát dân hơn. Tuy nhiên, theo báo cáo của một số địa phương, ở giai đoạn đầu sau khi chia tách hoạt động của bộ máy còn nhiều hạn chế điều này ảnh hưởng đến năng lực, hiệu quả bộ máy chính quyền.

7. Tác động đến đội ngũ cán bộ, công chức:

Về số lượng cán bộ, công chức sau khi chia tách đều tăng thêm trong khi nguồn cán bộ lại thiếu, năng lực không đồng đều; một số địa phương có kế hoạch tạo nguồn cán bộ, điều này cũng tạo điều kiện cho cán bộ, công chức được nâng cao năng lực chuyên môn, quản lý; một số địa phương khác do số cán bộ tại chỗ ít phải tăng cường, điều động từ nơi khác đến nên phần lớn chưa đáp ứng được tiêu chuẩn theo quy định; sau khi chia tách thì công tác quy hoạch, đào tạo, bồi dưỡng cũng gặp nhiều khó khăn.

8. Nhận định về tác động của chia tách đơn vị hành chính là nguyên nhân chính làm xảy ra nhiều tranh chấp địa giới hành chính hiện nay tại các địa phương:

Có đến 85% ý kiến không đồng ý với quan điểm này vì cho rằng những tranh chấp địa giới hành chính hiện nay là tồn tại từ khi thực hiện Chỉ thị số 364/CT, còn đối với những đơn vị hành chính sau khi được điều chỉnh, nhờ làm tốt công tác phân định ranh giới giữa các đơn vị ngoài thực địa, tổ chức triển khai lập mới, bổ sung, chỉnh lý bộ hồ sơ, bản đồ địa giới hành chính và được cơ quan có thẩm quyền thẩm định cho phép đưa vào lưu trữ, sử dụng do vậy về cơ bản là không phát sinh thêm các tranh chấp về địa giới hành chính giữa các địa phương.

III. ĐỀ XUẤT, KIẾN NGHỊ CỦA ĐỊA PHƯƠNG

1. Việc chia tách để thành lập thêm đơn vị hành chính mới chỉ nên xem xét đối với những đơn vị hành chính có tốc độ chuyển dịch cơ cấu kinh tế mạnh, quá

trình đô thị hoá nhanh và quy mô diện tích lớn vượt quá trình độ, năng lực quản lý địa bàn đô thị của đội ngũ cán bộ, công chức hiện có. Việc chia tách để thành lập thêm đơn vị hành chính mới thuộc loại hình nông thôn, đề nghị xem xét từng trường hợp cụ thể cho các địa phương miền núi, vùng cao, vùng đồng bằng sông nước, địa hình chia cắt, đi lại khó khăn, tình hình an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội có nhiều diễn biến phức tạp.

2. Việc điều chỉnh địa giới hành chính nhưng không thành lập thêm đơn vị hành chính mới, như: điều chỉnh để tạo sự hợp lý về địa giới hành chính, để mở rộng không gian phát triển các đô thị, thành lập các đô thị mới cần được xem xét là một hoạt động bình thường, phù hợp với yêu cầu khách quan của quá trình phát triển kinh tế – xã hội nói chung và quy luật tất yếu của quá trình đô thị hoá nói riêng. Do vậy, đề nghị có sự phân biệt giữa điều chỉnh để thành lập thêm đơn vị hành chính mới (tăng thêm đơn vị hành chính) với việc điều chỉnh để mở rộng đơn vị hành chính và thành lập đơn vị hành chính loại hình đô thị (không tăng thêm đơn vị hành chính) nhằm tạo cơ sở cho việc thiết kế mô hình tổ chức quản lý phù hợp, góp phần đẩy nhanh tốc độ phát triển kinh tế – xã hội các địa phương.

3. Nhu cầu chia tách, điều chỉnh địa giới hành chính và thành lập đơn vị hành chính mới của các địa phương phải được các cấp có thẩm quyền liên quan thống nhất về chủ trương trước khi tổ chức triển khai các quy trình, thủ tục theo quy định; tránh việc gây khó dễ cho Chính phủ khi phải xem xét các đề nghị chưa thật sự cần thiết của các địa phương.

4. Việc phân loại đơn vị hành chính các cấp theo các Nghị định của Chính phủ cũng là một giải pháp nhằm khắc phục khó khăn, tồn tại hiện nay trong công tác quản lý hành chính lãnh thổ, chỉ đạo phát triển kinh tế – xã hội của các địa phương như tăng biên chế, chế độ, chính sách... đối với từng đơn vị hành chính cụ thể. Tuy nhiên, có nhiều đơn vị hành chính nhất thiết phải được điều chỉnh để thành lập đơn vị hành chính mới (tăng thêm đơn vị hành chính) như thành lập các thị xã là đô thị có chức năng là động lực thúc đẩy sự phát triển cho cả vùng; đối với các xã, huyện miền núi, có đường biên giới kéo dài, tình hình an ninh trật tự phức tạp... nếu để thì sẽ khó khăn và không làm tốt công tác quản lý, cần thiết phải chia ra để quản lý cho tốt.

IV. Ý KIẾN CỦA BỘ NỘI VỤ

1. Ý kiến của các chuyên gia, các nhà khoa học nghiên cứu về việc chia tách các đơn vị hành chính:

Theo kết quả báo cáo và phiếu lấy ý kiến của các địa phương, có thể thấy việc chia tách các đơn vị hành chính trong thời gian qua góp phần giải quyết được những khó khăn, vướng mắc trong công tác quản lý, điều hành của chính quyền địa phương cũng như tạo sự thuận lợi cho nhân dân trong sản xuất và sinh hoạt, nâng cao đời sống vật chất, tinh thần của nhân dân và thúc đẩy sự phát triển kinh tế – xã hội của các địa phương. Tuy nhiên, xét ở góc độ của các chuyên gia sau khi tiến hành điều tra, khảo sát, đánh giá một cách sâu sắc và toàn diện ở các địa phương cũng như ý kiến của các Bộ, ngành ở trung ương thì tác động ảnh hưởng của việc chia tách các đơn vị hành chính đối với sự phát triển kinh tế – xã hội được thể hiện một số lĩnh vực như sau:

- Tác động đến quy hoạch: Việc chia tách các đơn vị hành chính ảnh hưởng xấu đến công tác quy hoạch phát triển kinh tế – xã hội, làm phân tán tiềm năng, ảnh hưởng xấu đến quy hoạch trong điều kiện kinh tế thị trường.

- Đối với phát triển kinh tế – xã hội: Tác động trên cả 2 mặt tích cực và tiêu cực, việc kinh tế của các địa phương phát triển không phải chỉ có nguyên nhân từ chia tách đơn vị hành chính mà do tổng hợp của nhiều yếu tố khác nhau.

- Việc phát triển cơ sở hạ tầng kinh tế – kỹ thuật là khác nhau giữa các địa phương và chủ yếu tập trung ở các đô thị.

- Đối với các doanh nghiệp: Tác động của chia tách đối với phát triển của các doanh nghiệp là rất khó xác định, tuy nhiên đây không phải là nhân tố chủ yếu đóng góp vào sự phát triển của các doanh nghiệp.

- Vấn đề giáo dục, y tế không chịu tác động nhiều (cả tích cực và tiêu cực) ngoại trừ người dân ở miền núi, vùng sâu, vùng xa người dân được hưởng nhiều lợi ích hơn.

- Đối với hiệu quả hoạt động của bộ máy chính quyền và chi tiêu ngân sách thì chia tách làm tăng thêm một số lượng lớn tổ chức các cơ quan hành chính, Đảng, đoàn thể đồng nghĩa với đó là một số lượng lớn biên chế cán bộ, công chức tăng lên dẫn đến ảnh hưởng không tốt đến việc thực hiện Chương trình tổng thể cải cách hành chính nhà nước; làm tăng chi ngân sách dẫn đến lãng phí nguồn ngân sách nhà nước, hạn chế các nguồn chi cho đầu tư phát triển khác ảnh hưởng đến việc nâng cao đời sống kinh tế – xã hội cho nhân dân.

Như vậy, theo nhận định trên thì việc chia tách đơn vị hành chính tự thân không tạo ra tác động tăng trưởng kinh tế – xã hội tại các địa phương; việc thực hiện tốt các chương trình, chính sách kinh tế – xã hội phụ thuộc vào chính chất lượng và hiệu quả thực thi chiến lược phát triển kinh tế – xã hội như là cơ chế chính sách thu hút đầu tư, cải cách hành chính, nhân thức của đội ngũ cán bộ, công chức chứ không phải là việc chia tách đơn vị hành chính. Trong những năm gần đây, số lượng đơn vị hành chính cấp huyện, cấp xã tăng lên dẫn đến địa giới hành chính các đơn vị có sự biến động, thay đổi, ảnh hưởng đến quá trình cải cách hành chính nhằm nâng cao hiệu lực, hiệu quả bộ máy hành chính các cấp. Thực tế bên cạnh những đơn vị hành chính được chia tách với các lý do xác đáng và thật sự cần thiết thì có không ít đơn vị vì nhiều lý do khác nhau cũng đề nghị Chính phủ cho phép điều chỉnh để thành lập thêm đơn vị hành chính mới như để được đầu tư thêm ngân sách xây dựng cơ sở hạ tầng, hình thành khu đô thị mới, tăng thêm tổ chức bộ máy, biên chế hành chính...

2. Ý kiến của Bộ Nội vụ:

Ngoài quan điểm của Bộ Nội vụ được thể hiện rõ trong báo cáo số 521/BC-BNV ngày 02/3/2009, để thực hiện ổn định cơ bản đơn vị hành chính các cấp cần triển khai thực hiện một số giải pháp sau:

- Trên cơ sở kết quả phân loại đơn vị hành chính các cấp theo các Nghị định của Chính phủ (Nghị định số 159/NĐ-CP ngày 27/12/2005 về phân loại đơn vị hành chính cấp xã và Nghị định số 15/2007/NĐ-CP ngày 26/11/2007 về phân loại đơn vị hành chính cấp tỉnh và cấp huyện) đã được cơ quan có thẩm quyền ra quyết định

phân loại từ đó cần nhanh chóng sửa đổi, bổ sung các cơ chế, chính sách về phân bổ nguồn vốn đầu tư phát triển, tổ chức bộ máy, biên chế cán bộ, công chức, tiền lương, phụ cấp... thích hợp với từng loại đơn vị hành chính, có thể xem xét đặc thù địa phương để có cơ chế riêng. Đến nay cả nước có 57/63 tỉnh, thành phố đã được Thủ tướng Chính phủ ban hành quyết định phân loại đơn vị hành chính cấp tỉnh; 57/63 tỉnh, thành phố đã được Bộ Nội vụ ban hành quyết định phân loại đơn vị hành chính cấp huyện; phần lớn đơn vị hành chính cấp xã (trừ số xã mới được thành lập) đã được Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương ban hành quyết định phân loại đơn vị hành chính đối với cấp xã. Bộ Nội vụ cũng đã trình Chính phủ ban hành Nghị định mới thay thế Nghị định số 121/2003/NĐ-CP về cán bộ, công chức cấp xã trong đó quy định cụ thể về số lượng cán bộ chuyên trách, công chức; quy định mức phụ cấp tối đa đối với các chức danh không chuyên trách... theo kết quả phân loại từng đơn vị hành chính xã, phường, thị trấn cho phù hợp.

- Tăng cường đầu tư cơ sở vật chất, phương tiện làm việc cho các đơn vị hành chính có diện tích rộng, dân số đông, điều kiện tự nhiên, kinh tế xã hội không thuận lợi; thay đổi phương thức phân bổ các nguồn vốn đầu tư của Trung ương, của tỉnh theo hướng tập trung vào khu vực khó khăn, đông dân cư (trước đây việc phân bổ thực hiện khép kín theo đơn vị hành chính); đổi mới phân cấp tài chính theo hướng tăng cường tính chủ động về ngân sách cho chính quyền địa phương các cấp, bảo đảm thực hành tiết kiệm, chống lãng phí; chú trọng công tác đào tạo, bồi dưỡng nâng cao trình độ, năng lực của đội ngũ cán bộ, công chức cũng như có chính sách khuyến khích hợp lý cho các địa phương khó khăn.

- Cần tổ chức điều tra, nghiên cứu một cách khách quan, đầy đủ và toàn diện việc chia tách đơn vị hành chính trong những năm qua đối với sự phát triển kinh tế – xã hội trong đó cần chỉ rõ những kết quả đạt được và những hạn chế, vướng mắc; nghiên cứu để phát hiện những nguyên nhân chủ quan, khách quan dẫn đến việc đề nghị chia tách của các địa phương trên cơ sở đó tiếp tục đề xuất hệ thống các giải pháp thích hợp góp phần thực hiện ổn định cơ bản đơn vị hành chính các cấp.

Trên đây là báo cáo kết quả khảo sát, đánh giá tác động ảnh hưởng của việc điều chỉnh địa giới hành chính đối với sự phát triển kinh tế – xã hội của các địa phương.

Bộ Nội vụ trân trọng báo cáo./.

Nơi nhận:

- Thủ tướng Chính phủ;
- Bộ trưởng, Chủ nhiệm VPCP;
- Vụ Nội chính – VPCP;
- Lưu: VT, CQĐP.

**KT. BỘ TRƯỞNG
THỨ TRƯỞNG**

Trần Hữu Thắng